

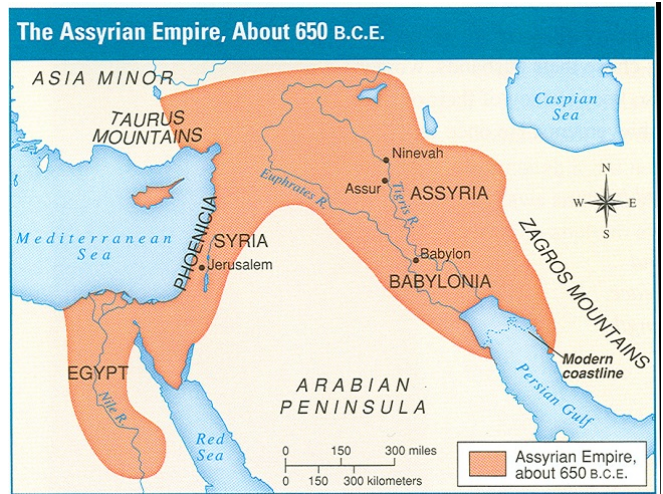

Study of Sieges Series

This week's shiur is sponsored by
Eliot & Marilyn Lauer
 on the yahrtzeit of Marilyn's father,
 Dr. Edward L. Steinberg, Yehuda Leib ben Yitzchak Gedalia, ה"ט

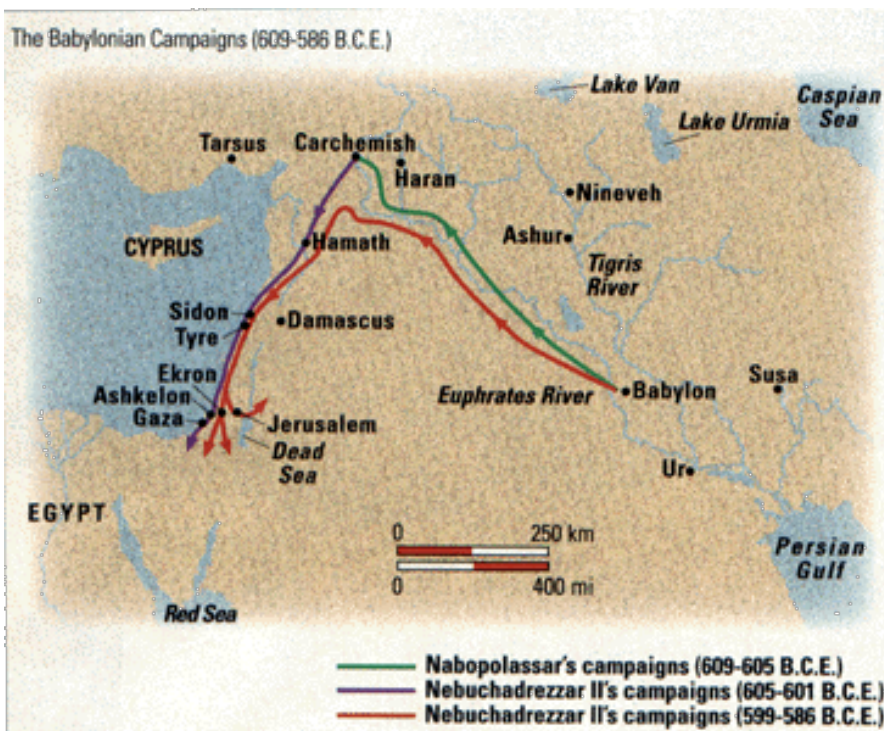
	Yehoachaz ben Yoshiyahu	Ruled 3 months	II M 23		
	Yehoyakim(EI yakim) ben Yoshiyahu	Ruled 11 years	II M 23	3320	-440
Galus Yehoyachin	Yehoyachin ben Yehoyakim	Ruled 3 months	II M 24		
	Tzikiyahu ben Yehoyakim	Ruled 11 years	II M 25		
				3330	-430
Galus Yehuda					
				3340	-420

Who was Nevuchadnezzar?

1. Nebuchadnezzar II, Encyclopedia Britannica
 Nebuchadnezzar II was the eldest son and successor of [Nabopolassar](#), founder of the Chaldean empire. He is known from cuneiform inscriptions, the [Bible](#) and later Jewish sources, and classical authors. His name, from the Akkadian *Nabukudurri-ušur*, means “O [Nabu](#), watch over my heir.”
 In 607/606, as crown prince, Nebuchadnezzar commanded an army with his father in the mountains north of [Assyria](#), subsequently leading independent operations after Nabopolassar’s return to Babylon. After a Babylonian reverse at the hands of [Egypt](#) in 606/605, he served as commander in chief in his father’s place and by brilliant generalship shattered the Egyptian army at [Carchemish](#) and Hamath, thereby securing control of all Syria. After his father’s death on [August](#) 16, 605, Nebuchadnezzar returned to Babylon and ascended the throne within three weeks. This rapid consolidation of his accession and the fact that he could return to [Syria](#) shortly afterward reflected his strong grip on the empire.
 On expeditions in Syria and [Palestine](#) from June to December of 604, Nebuchadnezzar received the submission of local states, including [Judah](#), and captured the city of Ashkelon. With Greek mercenaries in his armies, further campaigns to extend Babylonian control in Palestine followed in the three succeeding years. On the last occasion (601/600), Nebuchadnezzar clashed with an

Egyptian army, with heavy losses; this reverse was followed by the defection of certain vassal states, Judah among them. This brought an intermission in the series of annual campaigns in 600/599, while Nebuchadnezzar remained in Babylonia repairing his losses of chariots. Measures to regain control were resumed at the end of 599/598 (December to March). Nebuchadnezzar’s [strategic planning](#) appeared in his attack on the [Arab](#) tribes of northwestern Arabia, in preparation for the [occupation](#) of Judah. He attacked Judah a year later and captured [Jerusalem](#) on March 16, 597, deporting King [Jehoiachin](#) to Babylon.

Yoshiyahu's Family

2. I Divrei Hayamim 3:15-16

א ג, טו ובני, יאשיהו--הבכור יוחנן, השני יהויקים; השלישי, צדקיהו, הרביעי, שלום. א ג, טז ובני, יהויקים--יכניה בנו, צדקיה בנו.

3. Malbim on I Chronicles 3:15:1

ובני יאשיה. בסדר הבנים האלה יש דעות שונות, ודעת מהרי"א שצדקיה המלך לא היה בן יאשיה רק בן יהויקים, ושלום הנאמר פה הוא יהואחז, עמ"ש בשמו בפי' מלכים (ב' כד, יז). ואני גליתי דעתי בארך שם, שצדקיהו המלך הוא בן השלישי של יאשיה, ויוחנן הוא יהואחז שמלך תחלה, ונקרא בכור אף שהיה קטן שתי שנים מן יהויקים, מפני שהיה בכור למלוכה, כמ"ש חז"ל, וחשבם כסדר שמלכו, יוחנן הוא יהואחז תחלה, ואחריו יהויקים, ואחריו צדקיהו, ושלום בן יאשיה הגלו אותו לבבל בעת שהוליך את יהויקים בבבל כדי שלא יחלוק על מלכות צדקיהו, ועליו נבא ירמיה (כב, יא) כמש"ש, (פי') [עי'] בכל אלה המקומות כי שם בארתי הדברים:

Yehoachaz

4. II Divrei Hayamim 36:1-4

א ויקחו עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו וימליכוהו תחת־אביו בירושלם: ב בן־שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: ג ויסירהו מלך־מצרים בירושלם ויענש את־הארץ מאה כפר־כסף וכבר זהב: ד וימלך מלך־מצרים את־אליקים אחיו על־יהודה וירושלם ויסב את־שמו יהויקים ואת־יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה:

5. Rashi 36:4

והכל כדי להודיע שהוא מושל בו לכנות לו שם כרצונו:

Yehoyakim

6. II Melachim 24:1

ב כד, א בנימיו עלה, נבכדנאצר מלך בבל; ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים, וישב וימרד בו. ב כד, ב וישלח ה' בו את־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם ואת־גדודי מואב, ואת־גדודי בני־עמון, וישלחם ביהודה, להאבדו: כדבר ה'--אשר דבר, ביד עבדיו הנביאים. ב כד, ג אף על־פי ה', היתה ביהודה, להסיר, מעל פניו--בחסאת מנשה, ככל אשר עשה. ב כד, ד וגם דם־הנקי אשר שפך, וימלא את־ירושלם דם נקי; ולא־אבה ה', לסלח. ב כד, ה ויתר דברי יהויקים, וכל־אשר עשה: הלא־הם כתובים, על־ספר דברי הימים--למלכי יהודה. ב כד, ו וישפב יהויקים, עם־אבתיו; וימלך יהויכין בנו, תחתיו. ב כד, ז ולא־הסיף עוד מלך מצרים, לצאת מארצו: כי־לקח מלך בבל, מנחל מצרים עד־נהר־פרת, כל אשר היתה, למלך מצרים. {פ}

What is the timeline?

7. Radak II Melachim 24:1

ובסדר עולם אומר וכן בדברי רבותינו ז"ל כי בשנה הראשונה שמלך נבוכדנצר כבש נינוה שניה כבש יהויקים והיא השנה החמישית ליהויקים והיה לו עבד ועמד שלש שנים שהרי שמנה שנים שמלך ארבע קודם מלכות נבוכדנצר ושנה שנכבש בידו ושלש שנים שהיה לו עבד הרי שמנה שנים שמרד בו ולבסוף ג' שנים למרדו בא נבוכדנצר וכבשו פעם שניה זהו שאומר בדניאל בשנת שלש הרי י"א ליהויקים ושמנה למלכות נבוכדנצר ואותה שנה שמינית המליך יהויכין ומלך ג' חדשים והגלהו עם החרש והמסגר וזהו שאמר גלו בשנת שבע גלו בשמנה בשבע לכבוש יהויקים שהיה שמנה למלכות נבוכדנצר שהרי שנה אחת מלך קודם כבוש יהויקים:

ובאו גדודי כשדים ולכדוהו וסחבו אותו ובדרך מת ולא נקבר והיתה נבלתו מושלכת לחורב ביום ולקרח בלילה

The Burned Scroll

Writing the Megillah

8. Yirmiyahu 36:1-3

לו, א ויהי בשנה הרבעית, ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה; הנה הדבר הזה, אל-ירמיהו, מאת ה', לאמר לו, ב קח-לך, מגלת-ספר, וכתבת עליה את כל-הדברים אשר-דברתי אליך על-ישראל ועל-יהודה, ועל-כל-הגוים--מיום דברתי אליך, מימי יאשיהו, ועד, היום הזה. לו, ג אולי ישמעו, בית יהודה, את כל-הרעה, אשר אנכי חשב לעשות להם--למען ישובו, איש מדרך הרעה, וסלחתי לעונם, ולחטאתם.

What is written in this Megillah?

9. Chomas Anach 36:2

אמרו רז"ל שצוהו לכתוב מגילת איכה ובתחילה כתב שלשה אלפא ביתות. ואחר ששרפה המלך חזר וכתבה והוסיף בה אני הגבר שהיא משולשת באלפא ביתא:

The king's reaction

10. Yirmiyahu 36:22-26, 30-32

לו, כב והמלך, יושב בית החרף, בחדש, התשיעי; ואת-האח, לפניו מבשרת. לו, כג ויהי פקדון יהודי, שלש דלתות וארבעה, יקרעה בתער הספר, והשלך אל-האש אשר אל-האח: עד-תם, כל-המגלה, על-האש, אשר על-האח. לו, כד ולא פחדו, ולא קרעו את-בגדיהם--המלך, וכל-עבדיו, השמעים, את כל-הדברים האלה. לו, כה וגם אלנתו ודליתו וגמריתו הפגעו במלך, לבלתי שרף את-המגלה; ולא שמע, אליהם. לו, כו ויצוה המלך את-ירחמאל בן-המלך ואת-שריתו בן-עזריאל, ואת-שלמיהו בן-עבדאל, לקחת את-ברוך הספר, ואת ירמיהו הנביא; ויסתרו, ה'. {ס}

לו, ל לכן פה-אמר ה', על-יהויקים מלך יהודה, לא-יהיה-לו יושב, על-פסא דוד; ונבלתו תהיה משלכת, לחרב ביום ולקרח בלילה. לו, לא ופקדתי עליו ועל-זרעו ועל-עבדיו, את-עונם; והבאתי עליהם ועל-ישרי ירושלם ואל-איש יהודה, את כל-הרעה אשר-דברתי אליהם--ולא שמעו. לו, לב וירמיהו לקח מגלה אחרת, ויתנה אל-ברוך בן-נריהו הספר, ויכתב עליה מפי ירמיהו, את כל-דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך-יהודה באש; ועוד נוסף עליהם דברים רבים, כהמה. {פ}

Yehoyachin

11. II Melachim 24:8

ב כד, ח בן-שמנה עשרה שנה, יהויכין במלכו, ושלשה חדשים, מלך בירושלם; ושם אמו, נחשפא בת-אלנתו מירושלם. ב כד, ט ויעש הרע, בעיני ה', ככל אשר-עשה, אביו. ב כד, י בעת ההיא--עלה (עלו) עבדי נבכדנאצר מלך-בבל, ירושלם; ותבא העיר, במצור. ב כד, יא ויבא נבכדנאצר מלך-בבל, על-העיר; ועבדיו, צרים עליה. ב כד, יב ויצא יהויכין מלך-יהודה, על-מלך בבל, הוא ואמו, ועבדיו ושריו וסריסיו; ויקח אתו מלך בבל, בשנת שמנה למלכו. ב כד, יג ויצא משם, את-כל-אוצרות בית ה', ואוצרות, בית המלך; ויקצץ את-כל-כלי הזהב, אשר עשה שלמה מלך-

ישראל בהיכל ה', כְּאֶשֶׁר, דָּבַר ה'. ב כד, יד וְהִנֵּלָה אֶת-כָּל-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּל-הַשָּׂרִים וְאֶת כָּל-גְּבוּרֵי הַחֵיל, עֲשֶׂה (עֲשֶׂרֶת) אֲלָפִים גּוֹלָה, וְכָל-הַחֶרֶשׁ, וְהַמְסַגֵּר: לֹא נִשְׂאָר, זוֹלַת דָּלֶת עִם-הָאָרֶץ. ב כד, טו וַיִּגַּל אֶת-יְהוֹיָכִין, בְּבֵלְהָ; וְאֶת-אִם הַמֶּלֶךְ וְאֶת-נְשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת-סָרִיסָיו, וְאֶת אוֹלֵי (אֵילֵי) הָאָרֶץ, הוֹלִיף גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם, בְּבֵלְהָ. ב כד, טז וְאֶת כָּל-אֲנָשֵׁי הַחֵיל שִׁבַּעַת אֲלָפִים, וְהַחֶרֶשׁ וְהַמְסַגֵּר אֲלֵף--הַכֹּל, גְּבוּרִים עֲשֵׂי מִלְחָמָה; וַיְבִיֵאֵם מֶלֶךְ-בְּבֵל גּוֹלָה, בְּבֵלְהָ. ב כד, יז וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ-בְּבֵל אֶת-מַתַּנְיָה דָּדוּ, תַּחְתָּיו; וַיִּסַּב אֶת-שְׁמוֹ, צְדָקְיָהוּ. {פ}

12.II Divrei Hayamim 36:9-10

ט בְּ-שְׁמוֹנֵה שָׁנִים יְהוֹיָכִין בְּמֶלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרֵת יָמִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: י וְלְתִשְׁבַּת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאֶצַּר וַיִּבְאֶהוּ בְּבֵלְהָ עִם-כָּלֵי חֲמֻדַּת בֵּית-יְהוָה וַיִּמְלֹךְ אֶת-צְדָקְיָהוּ אַחִיו עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם:

How old was he?

13.Radak II Divrei Hayamim 36:9

בן שמונה שנים יהויכין. ובספר מלכים כת' "בן שמנה עשרה שנה" (מ"ב כד, ח)! אפשר כי יהויקים אביו המליכו בשנה ראשונה שמלך הוא, שימלך תחתיו אחריו. והיה אז בן שמנה שנים, ועתה כשמלך אחר אביו – בן שמנה עשרה:

Why was Yechonya exiled?

14. Josephus, Antiquities X:7:1

1. But a terror seized on the king of Babylon, who had given the kingdom to Jehoiachin, and that immediately; he was afraid that he should bear him a grudge, because of his killing his father, and thereupon should make the country revolt from him; wherefore he sent an army, and besieged Jehoiachin in Jerusalem; but because he was of a gentle and just disposition, he did not desire to see the city endangered on his account, but he took his mother and kindred, and delivered them to the commanders sent by the king of Babylon, and accepted of their oaths, that neither should they suffer any harm, nor the city; which agreement they did not observe for a single year, for the king of Babylon did not keep it, but gave orders to his generals to take all that were in the city captives, both the youth and the handicraftsmen, and bring them bound to him; their number was ten thousand

eight hundred and thirty-two; as also Jehoiachin, and his mother and friends. And when these were brought to him, he kept them in custody, and appointed Jehoiachin's uncle, Zedekiah, to be king; and made him take an oath, that he would certainly keep the kingdom for him, and make no innovation, nor have any league of friendship with the Egyptians.

Who else went into exile?

15. Esther 2:5-6

אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מְרַדְכַּי בֶּן יָאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:

In the fortress Shushan lived a Jew by the name of Mordecai, son of Jair son of Shimei son of Kish, a Benjaminite.

אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם-הַגְּלוּיָהּ אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:

[Kish] had been exiled from Jerusalem in the group that was carried into exile along with King Jeconiah of Judah, which had been driven into exile by King Nebuchadnezzar of Babylon.—

Tzidkiyahu

Background

16. II Melachim 24:18

ב כד, יח בן-עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה, צָדְקִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ, וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה, מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם; וְשֵׁם אִמּוֹ, חַמְיִטַל (חַמּוּטַל) בֵּת-יִרְמְיָהוּ מַלְבָּנָה. ב כד, יט וַיַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי ה', כָּל־אֲשֶׁר-עָשָׂה, יְהוֹנָקִים. ב כד, כ כִּי עַל-אִף ה', הִיטָה בִירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה, עַד-הַשְּׁלֹכוֹ אֹתָם, מֵעַל פְּנֵי; וַיִּמְרֹד צָדְקִיָּהוּ, בְּמֶלֶךְ בָּבֶל. {ס}

Why did he rebel?

17. Metzudos David II Melachim 24:1

כי על אף. כי בעבור שהיתה אף ה' בירושלים וביהודה כל כך גדולה, עד להשליך אותם מעל פניו, לזה העיר לב צדקיה למרוד במלך בבל, להיות סיבה אל הגלות לשלחם מעל פניו:

Why is the king who enters Galus is called Tzidkiyahu?

18. Rashi II Melachim 17:1

ויסב את שמו צדקיהו. יע צדיק עליך את הדין, אם תמרוד בי (הוריות יא ב):

The Warning

The Yokes

19. Yirmiyahu 27:1-11

כז, א בְּרֵאשִׁית, מִמְּלַכְתּוֹת יְהוֹנָקִים בֶּן-יְאוּשִׁיָּהוּ--מֶלֶךְ יְהוּדָה: הִנֵּה הַדָּבָר הַזֶּה, אֶל-יִרְמְיָה, מֵאֵת ה', לֵאמֹר. כז, ב פֶּה-אָמַר ה', אֲלֵי, עָשָׂה לָךְ, מוֹסְרוֹת וּמִטּוֹת; וּנְתַתֶּם, עַל-צַוָּאֲרָךְ. כז, ג וְשַׁלַּחְתֶּם אֶל-מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל-מֶלֶךְ מוֹאָב, וְאֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן, וְאֶל-

מֶלֶךְ צָר, וְאֶל-מֶלֶךְ צִידוֹן--בֵּיד מְלָאכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם, אֶל-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה. כֹּזֵד וְצוּיֵת אַתֶּם, אֶל-אֲדוֹנֵיהֶם לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר ה' צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּה תֹאמְרוּ, אֶל-אֲדוֹנֵיכֶם. כֹּזֵה אֲנִי עֹשֵׂתִי אֶת-הָאָרֶץ, אֶת-הָאָדָם וְאֶת-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ, בְּכַחַי הַגָּדוֹל, וּבְזוּרְעֵי הַנְּטוּיָה; וּנְתַתִּיָּהּ, לְאֲשֶׁר יִשָּׂר בְּעֵינַי. כֹּזֵה וְעַתָּה, אֲנִי נֹתַתִּי אֶת-כָּל-הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה, בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל, עַבְדִּי; וְגַם אֶת-חַיַּת הַשָּׂדֶה, נֹתַתִּי לוֹ לְעֵבְדוֹ. כֹּזֵה וְעַבְדוֹ אֹתוֹ כָּל-הַגּוֹיִם, וְאֶת-בְּנֵי-וְאֶת-בָּנוּ--עַד בֹּא-עַת אֲרָצוֹ, גַּם-הוּא, וְעַבְדוֹ בּוֹ גּוֹיִם רַבִּים, וּמְלָכִים גְּדֹלִים. כֹּזֵה וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָה, אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹדוּ אֹתוֹ אֶת-נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל, וְאֶת אֲשֶׁר לֹא-יִתֵּן אֶת-צְוָאוֹ, בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל--בְּחָרֵב וּבְרָעַב וּבְדָבָר אֲפָקֵד עַל-הַגּוֹי הַהוּא, נְאֻם-ה', עַד-תָּמִי אַתֶּם, בְּיָדוֹ. כֹּזֵה וְאַתֶּם אֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-נְבִיאֵיכֶם וְאֶל-לְקַסְמֵיכֶם, וְאֶל-חֲלֻמֹתֵיכֶם, וְאֶל-עֲנִינֵיכֶם, וְאֶל-פְּשִׁפְיֵיכֶם--אֲשֶׁר-הֵם אֹמְרִים אֵלֵיכֶם, לֵאמֹר, לֹא תַעֲבֹדוּ, אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל. כֹּזֵה כִּי שָׁקַר, הֵם נְבִיאֵי לָכֶם, לְמַעַן הִרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם, וְהִדְחִתִּי אֶתְכֶם וְאֶבְדְּתֶם. כֹּזֵה יֵאָדָּב וְהָיָה, אֲשֶׁר יָבִיא אֶת-צְוָאוֹ בְּעַל מֶלֶךְ-בָּבֶל--וְעַבְדוֹ: וְהִנְחִיתִי עַל-אֲדַמְתּוֹ נְאֻם-ה', וְעַבְדָּהּ וַיֵּשֶׁב בָּהּ.

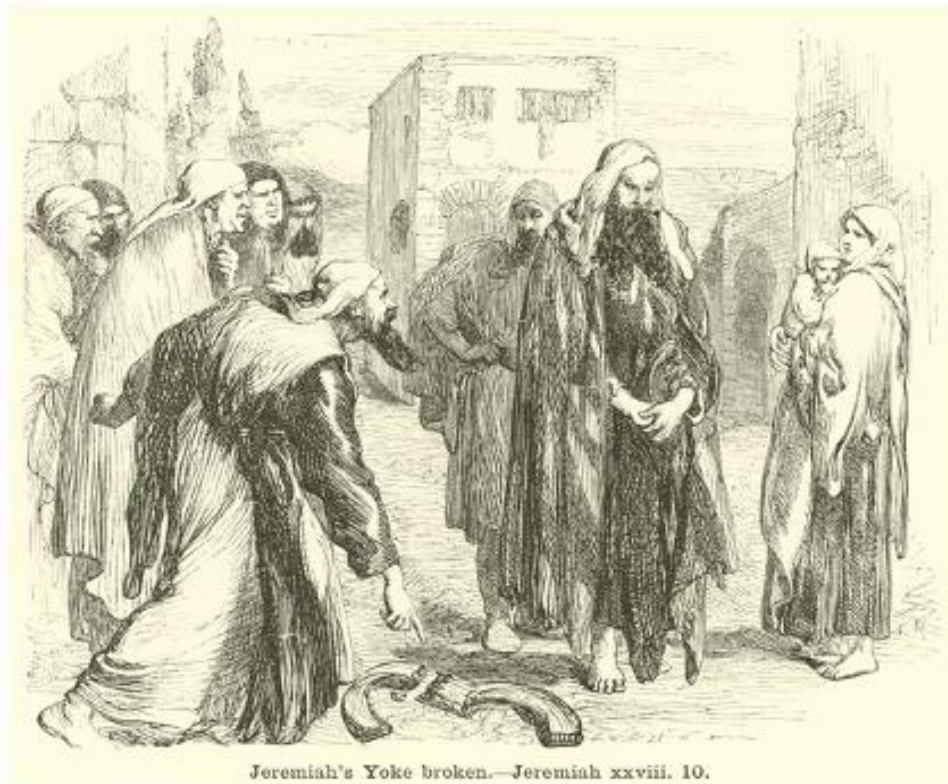
If this message is during the reign of Yehoyakim then why is it to Tzidkiyahu?

20. Radak Yirmiyahu 27:1

בראשית ממלכת. נבואה זו נאמרה לירמיהו בשנה ראשונה למלכות יהויקים ואמר לו האל כי כשימלוך צדקיהו אחר ממלכות יהויקים ויהויכין יעשה מוסרות ומטות וישלחם למלכים הנזכרים ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו ויצוה אותם אל המלכים אדוניהם שישלחו אותם אל צדקיהו

21. Malbim, Yirmiyahu 27:3

ביד מלאכים הבאים אל צדקיהו, מהכרח הכתוב לפי פשוטו מבואר, שאחרי מלך נבוכדנצר בשנת ד' ליהויקים המליך גם את צדקיהו להיות שני למלך יהויקים ובזה יצויר שאז באו מלאכי גוי אל צדקיהו, שעסק ג"כ בעניני המלוכה וקראו לו מלך יהודה, והם רצו להתחבר עמו למרוד במלכות בבל וזה היה ביאת המלאכים, וצוה לירמיה שיהירם בל ימרדו :

The False Prophet

22. Yirmiyahu 28:1-4

כח, א ויהי בשנה ההיא, בראשית ממלכת צדקיה מלך-יהודה, בשנת (בשנה) הרבעית, בחדש החמישי; אמר אלי חנניה בן-עוזר הנביא אשר מגבעון, בבית ה', לעיני הכהנים וכל-העם, לאמר. כח, ב כה-אמר ה' צבאות, אלהי ישראל--לאמר: שברתי, את-על מלך בבל. כח, ג בעוד שנתים ימים, אני משיב אל-המקום הזה, את-פל-כלי, בית ה'--אשר לקח נבוכדנאצר מלך-בבל, מן-המקום הזה, ויביאם, בבל. כח, ד ואת-יחנניה בן-יהויקים מלך-יהודה ואת-פל-גלות יהודה הבאים בבבלה, אני משיב אל-המקום הזה--נאם-ה': כי אשבר, את-על מלך בבל.

Yirmiyahu's Response

23. Yirmiyahu 28:5-11

כח, ה ויאמר ירמיה הנביא, אל-חנניה הנביא, לעיני הכהנים ולעיני כל-העם, העמדים בבית ה'. כח, ו ויאמר, ירמיה הנביא, אמן, כן יעשה ה'; יקם ה', את-דבריה, אשר נבאת להשיב כלי בית-ה' וכל-הגולה, מבבל אל-המקום הזה. כח, ז אך-שמע-נא הדבר הזה, אשר אנכי דבר באזניך, ובאזני, כל-העם. כח, ח הנביאים, אשר היו לפני ולפניך--מן-העולם: וינבאו אל-ארצות רבות, ועל-ממלכות גדולות, למלחמה, ולרעה ולדבר. כח, ט הנביא, אשר ינבא לשלום--בבא, דבר הנביא, יודע הנביא, אשר-שלוה ה' באמת. כח, י וישק חנניה הנביא, את-המוטה, מעל, צואר ירמיה הנביא; וישברהו. כח, יא ויאמר חנניה לעיני כל-העם לאמר, כה אמר ה', ככה אשבר את-על נבוכדנאצר מלך-בבל בעוד שנתים ימים, מעל צואר כל-הגוים; וילך ירמיה הנביא,

Yirmiyahu's Curse

24. Yirmiyahu 28:12-17

כח, יב ויהי דבר-ה', אל-ירמיה: אחרי שבור חנניה הנביא, את-המוטה, מעל צואר ירמיה הנביא, לאמר. כח, יג הלוך ואמר את-אל-חנניה לאמר, כה אמר ה', מוטת עץ, שברתי; ועשית תחתיקה, מטות ברזל. כח, יד כי כה-אמר ה' צבאות אלהי ישראל, על ברזל נתתי על-צואר כל-הגוים האלה לעבד את-נבוכדנאצר מלך-בבל--ועבדהו; וגם את-חית השדה, נתתי לו. כח, טו ויאמר ירמיה הנביא אל-חנניה הנביא, שמע-נא חנניה: לא-שלחך ה'--ואתה הבטחת את-העם הזה, על-שקר. כח, טז לכן, כה אמר ה', הנני משלחך, מעל פני האדמה; השנה אתה מת, כי-סרה דברך אל-ה'. כח, יז וקמת חנניה הנביא, בשנה ההיא, בחדש, השביעי. {פ}

The Interrupted Siege

25. Yirmiyahu 37:1-5

לז, א וימלך-מלך--צדקיהו, בן-יאשיהו: תחת, כנניהו בן-יהויקים, אשר המליך נבוכדנאצר מלך-בבל, בארץ יהודה. לז, ב ולא שמע הוא ועבדיו, ועם הארץ: אל-דברי ה'--אשר דבר, ביד ירמיהו הנביא. לז, ג וישלח המלך צדקיהו את-יהוכל בן-שלמיה, ואת-צפניהו בן-מעשיה הכהן, אל-ירמיהו הנביא, לאמר: התפלל-נא בעדנו, אל-ה' אלהינו. לז, ד וירמיהו, בא ויצא בתוך העם; ולא-נתנו אתו, בית הכליא (הכלוא). לז, ה וחיל פרעה, יצא ממצרם; וישמעו הכשדים הצרים על-ירושלם, את-שמעם, ויעלו, מעל ירושלם. {פ}

26. Josephus , Antiquities 7:3-4

3. Now when Zedekiah had preserved the league of mutual assistance he had made with the Babylonians for eight years, he brake it, and revolted to the Egyptians, in hopes, by their assistance, of overcoming the Babylonians. When the king of Babylon knew this, he made war against him: he

laid his country waste, and took his fortified towns, and came to the city Jerusalem itself to besiege it. But when the king of Egypt heard what circumstances Zedekiah his ally was in, he took a great army with him, and came into Judea, as if he would raise the siege; upon which the king of Babylon departed from Jerusalem, and met the Egyptians, and joined battle with them, and beat them; and when he had put them to flight, he pursued them, and drove them out of all Syria. Now as soon as the king of Babylon was departed from Jerusalem, the false prophets deceived Zedekiah, and said that the king of Babylon would not any more make war against him or his people, nor remove them out of their own country into Babylon; and that those then in captivity would return, with all those vessels of the temple of which the king of Babylon had despoiled that temple. But Jeremiah came among them, and prophesied what contradicted those predictions, and what proved to be true, that they did ill, and deluded the king; that the Egyptians would be of no advantage to them, but that the king of Babylon would renew the war against Jerusalem, and besiege it again, and would destroy the people by famine, and carry away those that remained into captivity, and would take away what they had as spoils, and would carry off those riches that were in the temple; nay, that, besides this, he would burn it, and utterly overthrow the city, and that they should serve him and his posterity seventy years; that then the Persians and the Medes should put an end to their servitude, and overthrow the Babylonians; "and that we shall be dismissed, and return to this land, and rebuild the temple, and restore Jerusalem." When Jeremiah said this, the greater part believed him; but the rulers, and those that were wicked, despised him, as one disordered in his senses. Now he had resolved to go elsewhere, to his own country, which was called Anathoth, and was twenty furlongs distant from Jerusalem; [12](#) and as he was going, one of the rulers met him, and seized upon him, and accused him falsely, as though he were going as a deserter to the Babylonians; but Jeremiah said that he accused him falsely, and added, that he was only going to his own country; but the other would not believe him, but seized upon him, and led him away to the rulers, and laid an accusation against him, under whom he endured all sorts of torments and tortures, and was reserved to be punished; and this was the condition he was in for some time, while he suffered what I have already described unjustly.

Tzidkiyahu's Message

27. Yirmiyahu 34:1

לד, א הדבר אשר-היה אל-ירמיהו, מאת ה'; ויבוכדראצר מלך-בבל וכל-חילו וכל-ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל-העמים, נלחמים על-ירושלם ועל-כל-עריה--לאמר. לד, ב כה-אמר ה', אלהי ישראל, הלך ואמרתי, אל-צדקיהו מלך יהודה; ואמרתי אליו, כה אמר ה', הנני נתן את-העיר הזאת ביד מלך-בבל, ושרפה באש. לד, ג ואתה, לא תמלט מידו--כי תפש תתפש, ובידו תנתן; ועניף את-עיני מלך-בבל תראינה, ופיהו את-פיף ידבר--ובבל תבוא. לד, ד אף שמע דבר-ה', צדקיהו מלך יהודה; כה-אמר ה' עליך, לא תמות בחרב. לד, ה בשלום תמות, וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר-היו לפניך פן ישרפו-לך, והוי אדון, וספדו-לך: כי-דבר אני-דברתי, נאם-ה'. {ס} לד, ו ידבר ירמיהו הנביא, אל-צדקיהו מלך יהודה, את כל-הדברים האלה, בירושלם. לד, ז וחיל מלך-בבל, נלחמים על-ירושלם, ועל כל-ערי יהודה, הנותרות: אל-לכיש, ואל-עזקה, כי הנה נשארו בערי יהודה, ערי מבצר. {פ}

False Hope

The Slave Issue

28. Yirmiyahu 34:8

לד, ח הדבר אשר-היה אל-ירמיהו, מאת ה'--אחרי כרת המלך צדקיהו ברית, את-כל-העם אשר בירושלם, לקרא להם, דרוז. לד, ט לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו, העברי והעבריה--חפשים: לבלתי עבד-בם ביהודי אחיהו, איש. לד, י וישמעו וישלחו כל-השרים וכל-העם אשר-באו בברית, לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו חפשים, לבלתי עבד-בם, עוד; וישמעו, וישלחו. לד, יא וישבו, אחרי-כן, וישבו את-העבדים ואת-השפחות, אשר שלחו חפשים; ויכבשו (ויכבשו), לעבדים ולשפחות. {פ}

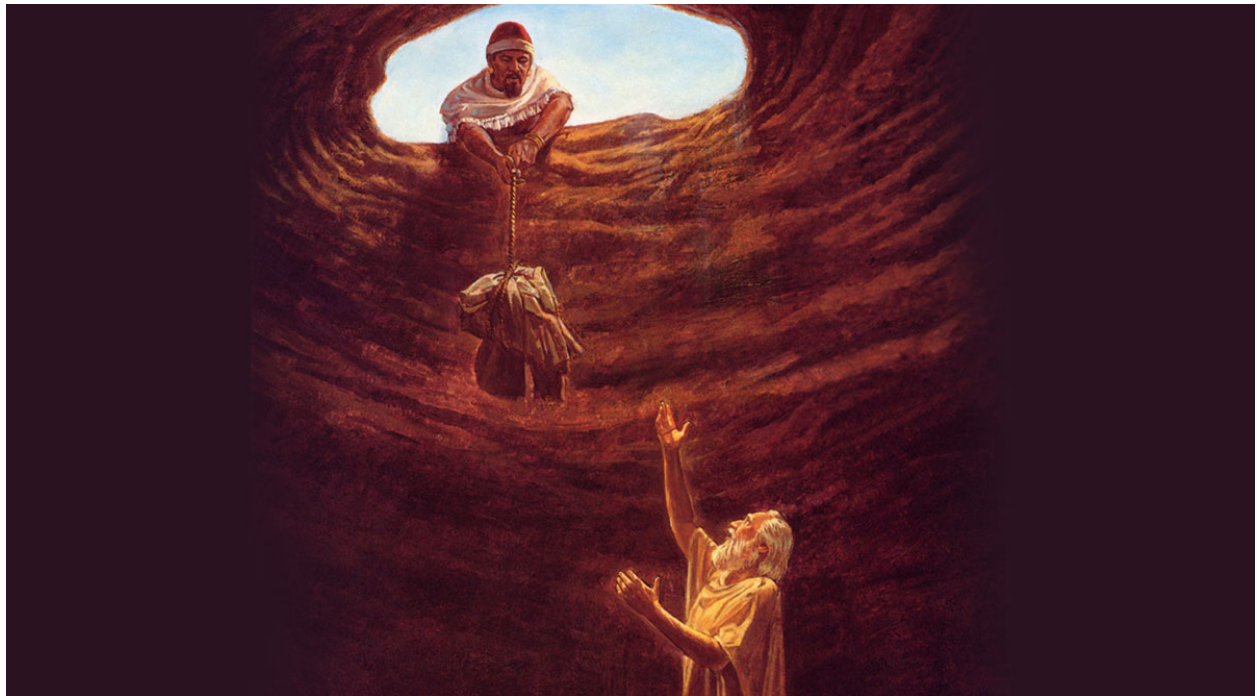
לד, יב והי דבר-ה' אל-ירמיהו, מאת ה' לאמר. לד, יג כה-אמר ה', אלהי ישראל: אנכי, כרתי ברית את-אבותיכם, ביום הוצאי אותם מארץ מצרים, מבית עבדים לאמר. לד, יד מנחן שבע שנים תשלחו איש את-אחיו העברי אשר-ימכר לך, ועבדך שש שנים, ושלחתו חפשי, מעמד; ולא-שמעו אבותיכם אלי, ולא השו את-אזנם. לד, טו ותשובו אתם היום, ותעשו את-הישר בעיני, לקרא דרוז, איש לרעהו; ותכרתו ברית, לפני, בבית, אשר-נקרא שמי עליו. לד, טז ותשובו, ותחללו את-שמי, ותשובו איש את-עבדו ואיש את-שפחתו, אשר-שלחתם חפשים לנפשם; ותכבשו אתם--להיות לכם, לעבדים ולשפחות. {ס} לד, יז לכן, כה-אמר ה', אתם לא-שמעתם אלי, לקרא דרוז איש לאחיו ואיש לרעהו; הנני קרא לכם דרוז נאם-ה', אל-החרב אל-הדבר ואל-הרעב, ונתתי אתכם לזועה (לזועה), לכל ממלכות הארץ. לד, יח ונתתי את-האנשים, העברים את-ברתי, אשר לא-הקימו את-דברי הברית, אשר כרתו לפני--העגל אשר כרתו לשנים, ועברו בין בתרי. לד, יט שרי יהודה ושרי ירושלם, הסרסים והכהנים, וכל, עם הארץ--העברים, בין בתרי העגל. לד, כ ונתתי אותם ביד איביהם, וביד מבקשי נפשם; והיתה נבלתם למאכל, לעוף השמים ולבהמת הארץ. לד, כא ואת-צדקיהו מלך-יהודה ואת-שריו, אתו ביד איביהם, וביד, מבקשי נפשם; וביד, חיל מלך בבל, העלים, מעליכם. לד, כב הנני מצוה נאם-ה', והשבתיים אל-העיר הזאת ונלחמו עליה, ולכדוה, ושרפה באש; ואת-ערי יהודה אתו שממה, מאין ישב. {פ}

Responding to Relief and Imprisonment

29. Yirmiyahu 37:6

לזו, ויהי דבר-ה', אל-ירמיהו הנביא, לאמר. לזו, כה-אמר ה', אלהי ישראל, כה תאמרו אל-מלך יהודה, השלח אתכם אלי לדרשני: הנה חיל פרעה, היצא לכם לעזרה, שב לארצו, מצרים. לזו, ח ושב, הכשדים, ונלחמו, על-העיר הזאת; ולכדה, ושרפה באש. {פ}

לזו, ט כה אמר ה', אל-תשאו נפשתיכם לאמר, ה'לך ילכו מעלינו, הכשדים: כי-לא, ילכו. לזו, י כי אם-הפיתם כל-חיל כשדים, הנלחמים אתכם, ונשארו-בם, אנשים מדקרים--איש באהל וקומו, ושרפו את-העיר הזאת באש. לזו, יא והיה, בהעלות חיל הכשדים, מעל, ירושלם--מפני, חיל פרעה. ס. {לזו, יב ויצא ירמיהו מירושלם, ללכת ארץ בנימין, לחלק משם, בתוך העם. לזו, יג ויהי-הוא בשער בנימין, ושם בעל פקדת, ושמו יראייה, בן-שלמיה בן-חנניה; ויתפש את-ירמיהו הנביא, לאמר, אל-הכשדים, אתה נפל. לזו, יד ויאמר ירמיהו שקר, אינני נפל על-הכשדים--ולא שמע, אליו; ויתפש יראייה בירמיהו, ויבאהו אל-השרים. לזו, טו ויקצפו השרים על-ירמיהו, והכו אותו; ונתנו אותו בית האסור, בית יהונתן הספר--כי-אתו עשו, לבית הכלא. לזו, טז כי בא ירמיהו אל-בית הבור, ואל-החניות; וישב-שם ירמיהו, ימים רבים. לזו, יז וישלח המלך צדקיהו ויקחהו, וישאלהו המלך בביתו בסתר, ויאמר, היש דבר מאת ה'; ויאמר ירמיהו, יש, ויאמר, ביד מלך-בבל תנתן. לזו, יח ויאמר ירמיהו, אל-המלך צדקיהו: מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה, כי-נתתם אותי אל-בית הכלא. לזו, יט ואיו (ואינה), נביאיכם, אשר-נבאו לכם, לאמר: לא-יבא מלך-בבל עליכם, ועל הארץ הזאת. לזו, כ ועתה, שמע-נא אדני המלך: תפל-נא תחנתי, לפניך, ואל-תשבני בית יהונתן הספר, ולא אמות שם. לזו, כא ויצוה המלך צדקיהו, ויפקדו את-ירמיהו בחצר המטרה, ונתן לו כפר-לחם ליום מחוץ האפים, עד-תם כל-הלחם מן-העיר; וישב ירמיהו, בחצר המטרה.

Last Siege

30.II Melachim 25:1-7

ב כה, א ויהי בשנת התשיעית למלכו, בחדש העשירי בעשור לחדש, בא נבכדנאצר מלך-בבל הוא וכל-חילו על-ירושלם, ויחן עליה; ויבנו עליה דיק, סביב. ב כה, ב ותבא העיר, במצור, עד עשתי עשרה שנה, למלך צדקיהו. ב כה, ג בתשעה לחדש, ויחזק הרעב בעיר; ולא-היה לחם, לעם הארץ. ב כה, ד ותבקע העיר, וכל-אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החומות אשר על-גן המלך, וכשדים על-העיר, סביב; וילך, דרך הערבה. ב כה, ה וירדפו חיל-כשדים אחר המלך, וישגו אתו בערבות ירחו; וכל-חילו--נפצו, מעליו. ב כה, ויתפשו, את-המלך, ויעלו אתו אל-מלך בבל, רבלתה; וידברו אתו, משפט. ב כה, ז ואת-בני, צדקיהו, שחטו, לעיניו; ואת-עיני צדקיהו, עור, ויאסרוהו בנחשתים, ויבאהו בבל. {ס}

31. Josephus X:7:4

4. Now in the ninth year of the reign of Zedekiah, on the tenth day of the tenth month, the king of Babylon made a second expedition against Jerusalem, and lay before it eighteen months, and besieged it with the utmost application. There came upon them also two of the greatest calamities at the same time that Jerusalem was besieged, a famine and a pestilential distemper, and made great havoc of them. And though the prophet Jeremiah was in prison, he did not rest, but cried out, and proclaimed aloud, and exhorted the multitude to open their gates, and admit the king of Babylon, for that if they did so, they should be preserved, and their whole families; but if they did not so, they should be destroyed; and he foretold, that if any one staid in the city, he should certainly perish by one of these ways,—either be consumed by the famine, or slain by the enemy's sword; but that if he would flee to the enemy, he should escape death. Yet did not these rulers who heard believe him, even when they were in the midst of their sore calamities; but they came to the king, and in their anger informed him what Jeremiah had said, and accused him, and complained of the prophet as of a madman, and one that disheartened their minds, and by the denunciation of miseries weakened the alacrity of the multitude, who were otherwise ready to expose themselves to dangers for him, and for their country, while he, in a way of threatening, warned them to flee to the enemy, and told them

Yirmiyahu's Call to Surrender

The Request

32. Yirmiyahu 21:1-3

כא, הדבר אשר-היה אל-ירמיהו, מאת ה'--בשלח אליו המלך צדקיהו, את-פשחור בן-מלכיה, ואת-צפניה בן-מעשיה הכהן, לאמר. **כאב**, דרש-נא בעדנו את-ה', פי נבוכדראצר מלך-בבל נלחם עלינו; אולי יעשה ה' אותנו ככל-נפלאותיו, ויעלה מעלינו. **כאג**, ויאמר ירמיהו, אליהם: פה תאמרו, אל-צדקיהו.

Message of Doom to the King

33. Yirmiyahu 21:4-7

כאד, כה-אמר ה' אלהי ישראל, הנני מסב את-פלי המלחמה אשר בידכם, אשר אתם נלחמים בם את-מלך בבל ואת-הפשידים, הצרים עליכם מחוץ לחומה; ואספתי אותם, אל-תוף העיר הזאת. **כאה**, ונלחמתי אני אתכם, ביד נטויה ובזרוע חזקה, ובאף ובחמה, ובקצף גדול. **כאז**, והפיתי, את-יושבי העיר הזאת, ואת-האדם, ואת-הבהמה: בדבר גדול, ימתו. **כאז**, ואחרי-כן נאם-ה' אתן את-צדקיהו מלך-יהודה ואת-עבדיו ואת-העם ואת-הנשארים בעיר הזאת מן-הדבר מן-החרב ומן-הרעב, ביד נבוכדראצר מלך-בבל, וביד איביהם, וביד מבקשי נפשם; והכם לפי-חרב--לא-יחוס עליהם, ולא יחמל ולא ירחם.

Message of Defection to the People

כאח, ואל-העם הזה תאמר, פה אמר ה': הנני נתן לפניכם, את-דרך החיים ואת-דרך המות. **כאיט**, הישב, בעיר הזאת, ימות, בחרב וברעב ובדבר; והיוצא ונפל על-הפשידים הצרים עליכם, יחיה (וחיה), והיתה-לו נפשו, לשלל. **כאיז**, פי שמתי פני בעיר הזאת לרעה, ולא לטובה--נאם-ה'; ביד-מלך בבל תנתנו, ושרפה באש.

Did people actually defect?

34. II Melachim 25:11

ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת-הנפלים אשר נפלו על-המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב-טבחיים:

35. Yirmiyahu 52:29

בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים:

Destruction of the City

36. II Melachim 25:8-12

ב כה, ח ובחדש החמישי, בשבעה לחדש--היא שנת תשע-עשרה שנה, למלך נבוכדראצר מלך-בבל: בא נבוזראדן רב-טבחיים, עבד מלך-בבל--ירושלם. ב כה, ט וישרף את-בית-ה', ואת-בית המלך; ואת כל-בתי ירושלם ואת-כל-בית גדול, שרף באש. ב כה, י ואת-חומת ירושלם, סביב--נתצו כל-חיל פשידים, אשר רב-טבחיים. ב כה, יא ואת יתר העם הנשארים בעיר, ואת-הנפלים אשר נפלו על-המלך בבל, ואת, יתר ההמון--הגלה, נבוזראדן רב-טבחיים. ב כה, יב ומדלת הארץ, השאיר רב-טבחיים, לחרמים, וליגבים.

Why is Nevuzadran only at the end of the siege?

37. Radak, ad loc.

ובדרש לא עלה נבוכדנצר לירושלים אלא מה שאומר בא נבוכדנצר נבוזראדן הוא שעלה ודמות דיוקנו של נבוכדנצר היתה חקוקה לו במרכבתו והיתה אימתו מוטלת עליו כאילו הוא עומד לפניו כמו שאומר בספר ירמיה עמד בפני מלך בבל בירושלם:

Looting the Mikdash

38.II Melachim 25:13-17

ב כה, יג וְאֶת-עֲמוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בֵּית-ה', וְאֶת-הַמְּכֻנּוֹת וְאֶת-יָם הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית-ה'--שִׁבְרוּ כְּשָׁדִים; וַיִּשְׂאוּ אֶת-נְחֹשֶׁתָם, בְּבִלְהָ. ב כה, יד וְאֶת-הַסִּירֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמְּזֻמְרוֹת וְאֶת-הַכַּפּוֹת, וְאֶת כָּל-כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ-בָם--לָקְחוּ. ב כה, טו וְאֶת-הַמַּחְתּוֹת, וְאֶת-הַמְּזֻרְקוֹת, אֲשֶׁר זָהָב זָהָב, וְאֲשֶׁר-כָּסָף כָּסָף--לָקַח, רַב-טַבָּחִים. ב כה, טז הַעֲמוּדִים שְׁנַיִם, הֵימָּה הָאֶחָד וְהַמְּכֻנּוֹת, אֲשֶׁר-עָשָׂה שְׁלֹמֹה, לְבֵית ה'--לֹא-הָיָה מִשְׁקָל, לְנֹחֶשֶׁת כָּל-הַכֵּלִים הָאֵלֶּה. ב כה, יז שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה אָמָה קוֹמַת הָעֲמוּד הָאֶחָד, וְלַתְּרֵת עָלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכְּתָרֶת שְׁלֹשׁ אָמָה (אָמוֹת), וְשִׁבְכָה וְרַמְנִים עַל-הַכְּתָרֶת סָבִיב, הַכֹּל נְחֹשֶׁת; וְכֹאֵלָה לְעֲמוּד הַשְּׁנַיִ, עַל-הַשְּׁבָכָה.

Killing the Cohanim

39.II Melachim 25:18-21

ב כה, יח וַיִּקַּח רַב-טַבָּחִים, אֶת-שְׂרָיָה כֹהֵן הָרֹאשׁ, וְאֶת-צַפְנִיָּהוּ, כֹהֵן מִשְׁנָה; וְאֶת-שְׁלֹשֶׁת, שְׁמָרֵי הַסֵּף. ב כה, יט וּמִן-הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר-הוּא פְּקִיד עַל-אֲנָשֵׁי הַמְּלָחָמָה, וְחַמְשָׁה אֲנָשִׁים מֵרָאִי פְּנֵי-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר, וְאֶת הַסֹּפֵר שֹׁר הַצִּבְאָה, הַמְּצַבֵּא אֶת-עַם הָאָרֶץ; וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ, הַנִּמְצָאִים בְּעִיר. ב כה, כ וַיִּקַּח אֹתָם, נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים; וַיִּלְךְ אִתָּם עַל-מֶלֶךְ בָּבֶל, רַבְּלָתָה. ב כה, כא וַיָּד אֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִיתֵם בְּרַבְּלָה, בְּאָרֶץ חֲמַת; וַיְגַל יְהוּדָה, מֵעַל אֲדָמָתוֹ.

40.II Divrei Hayamim 36:21

כא לְמַלְאוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יְרֵמְיָהוּ עַד-רִצְתָהּ הָאָרֶץ אֶת-שַׁבְּתוֹתֶיהָ כְּלִימֵי הַשְּׁמָה שְׁבָתָהּ לְמַלְאוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה:

What is this with the land getting retribution?

41.Ralbag, ad loc.

עד רצתה הארץ את שבתותיה. כי כמו יובל אחד עמדו תחת עבודתו וזה כי בשנת תשע עשרה לנבוכדנצר חרבה ירושלים ונשארו למלכותו כמו חמשים ואחת שנה והנה שבתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה תחת שלא שבתה שבתותיה בהיות ישראל בה והנה ידמה כי מעת שלא דקדקו ישראל בשמטות וביובלות שתשבת כהם הארץ באופן הנזכר בתורה היה ראוי שיעלו שנות השמטה כמו זה המספר והם כמו שלש מאות ועשרים וחמש שנה כי בכל יובל יש שבע שנות השמטה ושנת היובל והם שמונה שנים לכל יובל:

Tzidkiyahu's Escape

42. Yirmiyahu 39:2-10

לט, בַּעֲשֵׂתִי-עֲשֶׂה שְׁנָה לְצַדִּיקָהוּ, בְּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ, הַבְּקָעָה, הָעִיר. לט, ג וַיָּבֹאוּ, כָּל שְׂרֵי מֶלֶךְ-בָּבֶל, וַיֵּשְׁבוּ, בְּשַׁעַר הַתְּנֹף--נִרְגַל שְׂרָאֶצֶר סַמְגַר-נְבו שֶׁר-סָכִים רַב-סָרִיס, נִרְגַל שְׂרָאֶצֶר רַב-מַג, וְכָל-שְׂאֲרֵי־ת, שְׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל. לט, ד וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צַדִּיקָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְכָל אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה, וַיִּבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ לְלֵלָה מִן-הָעִיר דָּרָךְ גֹּן הַמֶּלֶךְ, בְּשַׁעַר, בֵּין הַחֲמֹמְתַיִם; וַיֵּצֵא, דָּרָךְ הָעֶרְבָה. לט, ה וַיִּרְדְּפוּ חֵיל-כַּשְׂדִּים אַחֲרֵיהֶם, וַיִּשְׁגּוּ אֶת-צַדִּיקָהוּ בְּעֶרְבוֹת יְרֵחוֹ, וַיִּקְחוּ אוֹתוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל-נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל רַב־לְתָהּ, בְּאֶרֶץ חֲמַת; וַיְדַבֵּר אִתּוֹ, מִשְׁפָּטִים. לט, ו וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת-בְּנֵי צַדִּיקָהוּ, בְּרַב־לָה--לְעֵינָיו; וְאֵת כָּל-חַרְי יְהוּדָה, שְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל. לט, ז וְאֵת-עֵינֵי צַדִּיקָהוּ, עוֹר; וַיֹּאסְרֵהוּ, בַּנְּחֹשְׁתַיִם, לְבִיא אִתּוֹ, בְּבָלָה. לט, ח וְאֵת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת-בֵּית הָעָם, שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ; וְאֵת-חַמּוֹת יְרוּשָׁלַם, נִתְּצוּ. לט, ט וְאֵת יְתֵר הָעָם הַנִּשְׂאָרִים בְּעִיר, וְאֵת-הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עִלָּיו, וְאֵת יְתֵר הָעָם, הַנִּשְׂאָרִים--הַגְּלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים, בָּבֶל. לט, י וּמִן-הָעָם הַדְּלִיִּם, אֲשֶׁר אִין-לָהֶם מְאוּמָה, הַשָּׂאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים, בְּאֶרֶץ יְהוּדָה; וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים וַיַּגְבִּים, בַּיּוֹם הַהוּא.

Yirmiyahu's Fate

43. Yirmiyahu 39:11-14

לט, יא וַיֵּצֵאוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל, עַל-יְרֵמְיָהוּ, בְּיַד נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים, לֵאמֹר. לט, יב קַחֲנוּ, וְעִנְיָדוּ שֵׁים עָלָיו, וְאֶל-תַּעֲשֵׂ לּוֹ, מְאוּמָה רַע: כִּי, אִם () כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אֱלֹהֵי--כֹן, עֲשֵׂה עִמּוֹ. לט, יג וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים, וַיַּנְּבֹשׁוּן רַב-סָרִיס, וַנִּרְגַל שְׂרָאֶצֶר, רַב-מַג--וְכָל, רַבֵּי מֶלֶךְ-בָּבֶל. לט, יד וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ אֶת-יְרֵמְיָהוּ מִחֻצַּר הַמִּטְרָה, וַיִּתְּנוּ אִתּוֹ אֶל-גְּדַלְיָהוּ בֶן-אַחִיקָם בֶּן-שָׁפָן, לְהוֹצֵאֵהוּ, אֶל-הַבְּיֹתָ; וַיֵּשֶׁב, בְּתוֹךְ הָעָם.